

## De memòria

Malgrat que la nostra és una professió jove, cada any l'Assemblea General homenatja els companys que acaben la seva etapa laboral, que es jubilen. La seva vivència és un coneixement professional que el Col·legi no vol que s'esvaeixi.

Si algú, un dia o altre, es posa a escriure la història del COPLEFC, sens dubte n'haurà de tenir en compte els col·legiats, amb les narracions i vivències, l'experiència acumulada, els anys i els afanys que aquests han protagonitzat. Perquè el Col·legi no s'entén sense els col·legiats, de la mateixa manera que creiem que els professionals de les ciències de l'activitat física i de l'esport no s'haurien (no es poden) entendre sense el COPLEFC.

Després d'una llarga trajectòria professional, doncs, el Col·legi convida any rere any els companys que assoleixen la jubilació a rebre una senzilla distinció i l'homenatge de la resta del col·lectiu, representat en l'Assemblea General.

enguany, concretament, els jubilats han estat els següents: M. Asunción Abella, Josep Bach, Alejandro Carbajal, M. Dolors Ferrer, M. Candela Hugueta, Jordi Pell, Joan Antoni Prat, M. Dolors Quer i Cristina Romón.

No tots van poder venir, com tampoc no tots representen una mateixa història professional, i, per tant, les seves explicacions ofereixen una radiografia plural del que som com a col·lectiu professional. Referint-se a uns anys més o menys coetanis, els hem donat la veu, perquè ens expliquin breument un tast del seu bagatge, que el Col·legi permet compartir i, sens dubte, vol assumir.



**Alejandro Carbajal,**  
col·legiat 3458



Un moment del parlament d'Alejandro Carbajal, en què va mostrar l'agraïment pel reconeixement ofert pel COPLEFC i en què també va fer un molt breu repàs de la seva trajectòria professional.

**Jordi Pell,**  
col·legiat 3714



Jordi Pell no va poder assistir a l'Assemblea General. Aquest és un document típic dels professionals dedicats a l'ensenyament, en què anualment declaraven la seva dedicació i el nombre d'hores i cursos impartits.

## M. ASUNCIÓN ABELLA BATLLE, col·legiada 40995

### “He estat molt esportista tota la meua vida”

- **Lloc i data de naixement:** Lleida, 4/7/1951.
- **Titulació:** instructora general per l'Escuela Isabel Católica (Las Navas del Marqués, Ávila), 1975.
- **Alguns fets de la trajectòria professional:** després de l'obligada Secció Femenina, vaig fer Magisteri i el Curs d'Educació Física. Professionalment vaig estar treballant a l'Escola de Magisteri, Escola del Treball i a l'Institut la Caparrella entre els anys 1980-2011. Actualment col·laboro en el *Diari de Lleida* escrivint la contracrònica de bàsquet.

#### - Per què us va interessar en els estudis d'EF?

- He estat molt esportista tota la meua vida i sempre volia jugar a bàsquet. Vaig arribar a jugar a la primera divisió nacional amb el Medina de Lleida.

#### - A quina branca de la professió us va dedicar?

- Docència totalment.

#### - Una data professional per destacar i un èxit professional...

- El 2009 em van donar el Premi Històric Bàsquet Català de la Fundació Bàsquet Català per la meua trajectòria.

#### - Una dificultat durant la vida professional...

- A l'Escola del Treball no hi havia camps esportius. Per això, quan vam anar a la Caparrella, amb unes instal·lacions més modernes, era el “paradis”. Les dificultats eren la falta de material i d'espais a l'escola; treballàvem en condicions ínfimes. Fèiem meravelles, amb una cinta!

#### - Un objecte que hagi estat important durant la vida professional...

- La pilota de bàsquet.

#### - Un esport preferit...

- El bàsquet i actualment pàdel com a practicant; també el tennis... i vaig tres vegades al Gimnàs Ekke.

#### - Un consell als més joves...

- Que practiquin esport, el que vulguin, però que facin esport per gaudir-ne bé.



## JOSEP BACH LLADÓ, col·legiat 5327

“Vaig començar jugant a bàsquet i els Escolapis em van empènyer a la docència”

- **Lloc i data de naixement:** Rubí, 7/9/1947.
- **Titulació:** llicenciat per l'INEFC-Barcelona, 1988.
- **Alguns fets de la trajectòria professional:** vaig començar jugant a bàsquet i ja al Picadero CB, com a semiprofessional, ho alternava amb estudis de mestria industrial a Terrassa. Àngel Jordà, responsable de la Residència Blume i del club femení d'handbol del Picadero, em va empènyer a fer-me entrenador de bàsquet provincial, i després ja vaig ser-ne regional i posteriorment nacional, i vaig vincular-me amb la Federació, que em va facilitar la titulació de monitor poliesportiu durant l'època franquista. Jugant contra el R. Madrid, vaig tenir una lesió important de lligaments i ròtula. Després vaig jugar com a cedit al Ripollet i també al Granollers, on casualment vaig haver d'entrenar un equip perquè havia faltat l'entrenador; entrenaven a l'Escola dels Escolapis, i un capellà, l'any 1971, em va proposar de fer classes el curs següent. Així vaig anar a parar a l'ensenyament. Quan es va acabar la pràctica activa com a jugador, vaig entrar en l'àmbit de l'empresa privada fins que em vaig decantar per la docència. I als Escolapis, on també hi duia l'Escola Esportiva, primer vaig obtenir l'habilitació com a professor, però em vaig decidir a fer la llicenciatura, que em vaig treure en cinc anys, tot i les múltiples tasques que tenia, a l'INEFC-Barcelona el 1988. O sigui, que tenia relació amb els Escolapis, la Federació, CB Granollers (posteriorment amb l'Ajuntament, com a organitzador de campus, i especialment del primer Campus urbà a Granollers, 1988). També he estat vinculat amb l'SGE, tant en el Programa Multimèdia com a coordinador al Vallès Oriental, i del Centre de Tecnificació de Bàsquet. I m'han interessat moltes coses; per això amb la Reforma de l'ensenyament m'he reciclat en aspectes d'informàtica aplicada a l'esport, i activitat física i salut (primers auxilis) i esport... Ara estic fent Antropologia a la UAB i participo a Ràdio Granollers.

- **Per què us va interessar en els estudis d'EF?**

- Per la relació entre la docència, que m'agradava i m'ha agradat, i l'activitat física i l'esport.

- **A quina branca de la professió us va dedicar?**

- A la docència, però també a l'entrenament i a la gestió.

- **Una data professional per destacar...**

- Maig del 1972, en què em van proposar de fer classes d'EF als Escolapis de Granollers.

- **Un èxit professional...**

- Obtenir la llicenciatura de l'INEF, perquè a més, em va obrir moltes portes.

- **Una dificultat durant la vida professional...**

- La defensa de la matèria envers la resta del professorat, perquè veien l'assignatura simplement com a Gimnàstica, perquè es concebia l'EF com simplement fer jugar a futbol i res més. Per això vaig ser un defensor del llibre com a suport, perquè aleshores tenia carta de naturalesa i "si ho hi havia llibre, no era important".

- **Un objecte que hagi estat important durant la vida professional...**

- La pilota, per la seva vinculació amb el bàsquet i altres esports, per la seva capacitat educativa...

- **Un esport preferit...**

- El bàsquet, però no solament.

- **Un consell als més joves...**

- Que tinguin passió. Amb passió, la resta ve sol.



## M. DOLORS FERRER TARRATS, col·legiada 21760

“La docència ha estat una de les il·lusions de la meua vida”

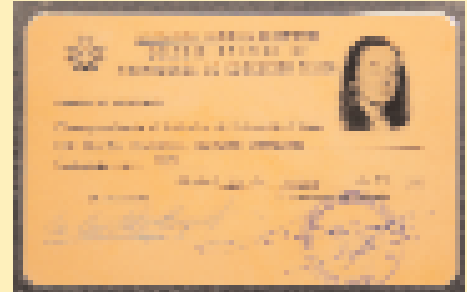
- **Lloc i data de naixement:** la Tallada d'Empordà, 21/12/1954.
  - **Titulació:** instructora d'EF per l'Escuela Nacional Julio Ruiz de Alda, 1972; INEFC-Barcelona, 1978.
  - **Alguns fets de la trajectòria professional:** instructora d'EF, que vaig obtenir a Sada, la Corunya, on vam anar una colla de Girona, set o vuit noies. Perquè aleshores només hi havia tres llocs on s'impartien els cursos per ser instructora d'EF. L'any que vaig passar a Sada, el recordo amb molt de gust. Va ser un any molt bonic. Tenia 17 anys, aleshores i m'ho vaig passar molt bé.
- **Per què us va interessar en els estudis d'EF?**  
- *Era la il·lusió de la meua vida, després de ser practicant de bàsquet i de vòlei.*
- **A quina branca de la professió us va dedicar?**  
- *Educació, en diversos centres: Escolàpies de Figueres, a les Dominiques de la Presentació, també conegudes com l'Escola de les Monges Franceses, i a l'Institut Ramon Muntaner (el centre públic d'ensenyament mitjà no lligat a cap orde religiós més antic de l'Estat, perquè es va instituir el 1839).*
- **Una data professional per destacar...**  
- *La data d'obtenció de la convalidació de la titulació.*
- **Un èxit professional...**  
- *Els 37 cursos de trajectòria. I els companys.*
- **Una dificultat durant la vida professional...**  
- *Les instal·lacions que teníem, que eren de terra. Teníem ben poc material.*
- **Un objecte que hagi estat important durant la vida professional...**  
- *El pavelló, on després de molt vaig aconseguir de poder anar-hi a fer classe. Teníem molt poc material a l'institut.*
- **Un esport preferit...**  
- *Bàsquet i vòlei.*
- **Un consell als més joves...**  
- *Que s'ho mirin molt bé, el que faran, perquè la situació està molt difícil. No hi ha oposicions; qui contracta a hores d'ara?*



## M. CANDELA HUGUET VENTURA, col·legiada 4692

“Un dia vaig anar al Departament d'Educació i van treure el meu expedient... Era enorme!”

- **Lloc i data de naixement:** Valls, 29/5/1952
- **Titulació:** instructora d'EF, 1973; llicenciada per l'INEFC-Barcelona, 1988
- **Alguns fets de la trajectòria professional:** el 1969, al Col·legi Cor de Maria de Valls, Institut Jaume Huguet, Lladó, Col·legi Pare Claret...; i a partir del 1970 fins a la jubilació a l'Institut Narcís Oller. Vaig ser funcionària de carrera durant 23 anys!



### - Per què us va interessar en els estudis d'EF?

- La professora d'EF del meu col·legi em va enlluernar, hi tenia molt bon rotllo... i em va animar a fer-ho. Primer va ser un curs a Castelló de 2 mesos, després 6 mesos a Madrid, més endavant va iniciar la convalidació del títol a Lleida i després a Barcelona quan el títol es va convertir en universitari.

### - A quina branca de la professió us va dedicar?

- Sempre com a professora d'EF.

### - Una data professional per destacar...

- Quan l'any 1988 em vaig convertir en llicenciada universitària d'EF.

### - Un èxit professional...

- Veure com diversos dels meus alumnes a qui vaig recomanar de fer la llicenciatura han triomfat professionalment en l'àmbit de les CAFIE... I també veure com alumnes que has tingut vénen a veure't per demanar-te opinió i consell..., és molt gratificant. Però en canvi cap dels dos meus fills no ha fet INEF, tot i que m'hauria agradat.

### - Una dificultat durant la vida professional...

- Va haver-hi uns anys en què et senties abandonada, molt sola intentant lluitar pel prestigi de l'EF, dia rere dia amb les classes... Per sort, ara això ha canviat. Van ser un anys molt durs.

### - Un objecte que hagi estat important durant la vida professional...

- No en destacaria cap d'especial.

### - Un esport preferit...

- Vòlei i bàdminton, sense posar-hi ordre... A més, crec que són dos esports que donen molt per treballar a les classes d'EF, fugint dels esports més populars com el futbol; agrada molt i enganxa els nanos...

### - Un consell als més joves...

- Que no es desanimin, perquè la situació actual de crisi s'arreglarà tard o d'hora i que la cosa millorarà... Nosaltres vam començar pitjor que ells, quan l'EF era una autèntica Maria en el sistema educatiu.



## JOAN ANTONI PRAT, col·legiat 2345

“El 1992, amb els Jocs Olímpics, va ser una fita de país i també des del punt de vista personal”

- **Lloc i data de naixement:** Mataró, 25/10/1947.
- **Titulació:** INEF-Madrid, 1971.



- **Per què us va interessar en els estudis d'EF?**

- *M'agradava l'esport. I quan vaig acabar el batxillerat, podia triar entre estudiar per ser aparellador o bé medicina, però tant el professor Mariano Isasi com el meu pare em van proposar d'estudiar una carrera que tot just començava a Madrid. Això era l'any 1966. O sigui que vaig tenir una beca de la Diputació i me n'hi vaig anar. Va ser així com el 1971 vaig sortir llicenciat en la primera promoció de l'INEF.*

- **A quina branca de la professió us va dedicar?**

- *En l'àmbit docent, d'una manera específica em vaig dedicar a fisiologia de l'exercici i també a teoria de l'entrenament. Però també vaig dedicar-me a la gestió, tant amb responsabilitats a l'Administració, concretament a l'SGE, mitjançant el Servei de Docència i Investigació, com després al CAR. Això al marge d'un període dedicat a l'empresa privada, per bé que vinculada amb l'esport.*

- **Una data professional per destacar.**

- *Destacaré, sens dubte, el 1992, amb els Jocs Olímpics de Barcelona. I tant com una fita col·lectiva de país com des del punt de vista personal, pel que va suposar de protagonisme del CAR que dirigia, i per la meua relació amb l'hoquei (sobre herba, és clar) i el CIO.*

- **Un èxit professional.**

- *Cada etapa que he viscut és diferent i m'ha donat èxits i satisfaccions. Des dels primers anys a Madrid, com a professor. A l'INEFC-Barcelona, cridat per Jesús Galilea, també com a professor els anys 1975 i 1976. Després, amb Josep-Lluís Vilaseca, permetent-me ser al capdavant del Servei de Docència i Investigació de l'SGE i també organitzar l'Escola Catalana de l'Esport, impulsar la medicina esportiva i articular el Pla de Tecnificació Esportiva de Catalunya, a més de viure el procés de conversió de l'INEFC en organisme autònom. I posteriorment tot el que va suposar elaborar el projecte del CAR l'any 1986 i que amb la candidatura formal dels Jocs el 1987 es va posar en marxa.*

*Tot seguit vaig viure una etapa especialment sud-americana, amb responsabilitats empresarials muntant un complex esportiu d'alt nivell a Punta del Este a l'Uruguai, per exemple. Però no solament en aquest país.*

*Novament a Catalunya, el 2003 vaig posar en marxa a l'INEFC de Lleida un projecte d'hipologia, amb cavalls, que primer va ser una matèria i posteriorment, el 2007, va esdevenir un màster i que ha estat incorporat per la Fundació Andròmeda que treballa amb gent gran, amb afectats de síndrome de fibromiàlgia i fatiga crònica i darrerament afectats d'Alzheimer.*

- **Una dificultat durant la vida professional.**

- *Hauria de dir que he tingut sempre molta sort. De totes maneres, el fet és que he viscut un període en què el sector, des de tots els seus vessants, era un terreny molt verge i que donava moltes possibilitats. Així, ja fos a l'ensenyament secundari, que també vaig fer, com al de nivell universitari a l'INEFC, o en l'alt rendiment, que vaig viure de prop el fet de ser campions d'Europa i subcampions olímpics el 92...*

- **Un objecte que hagi estat important durant la vida professional.**

- *Més que un objecte és un animal: el cavall, encara que el vaig començar a conèixer el 1992, però que ha marcat la meua vida, tant personal com professional.*

- **Com a esport preferit...**

- *Sí, lògicament, l'hoquei.*

- **Un consell als més joves.**

- *Que intentin fer coses noves i diferents, perquè les imitacions sempre són dolentes. Els aconsellaria que tinguin imaginació i coratge per fer coses tant en l'àmbit de l'esport com de l'educació física més en general. Per exemple, ara sembla que l'àmbit de la salut és una veritable veta professional per explotar, de present i de futur.*



Treballant a la seva etapa sud-americana a la Pampa.

## M. DOLORS QUER FÀBREGAS, col·legiada 21708

“Voldria destacar tota la meua trajectòria de 45 anys”

- **Lloc i data de naixement:** Bellcaire d'Empordà, 18/4/1948.
- **Titulació:** instructora d'EF per l'Escuela Nacional Julio Ruiz de Alda (Madrid), 1973; llicenciada per l'INEFC-Barcelona, 1990.

**- Per què us vau interessar en els estudis d'EF?**

- Des dels 10 anys practicava bàsquet i vàlei. Vaig fer el voluntariat a la Secció Femenina, i vaig començar a impartir classes a partir dels 18 anys a Figueres, a les Escolàpies i també en altres escoles.

**- A quina branca de la professió us vau dedicar?**

- Sempre vaig treballar en l'àmbit educatiu impartint classe. Amb tot, amb un soci també vaig muntar un centre esportiu durant 10 anys.

**- Una data professional per destacar...**

- Tot el procés de convalidació amb l'INEFC de Barcelona, des del 1984 al 1990, ja que ho vaig fer pel sistema lliure, i havia d'anar amunt i avall de Figueres a Barcelona.

**- Un èxit professional...**

- Més que un èxit en concret, voldria destacar tota la meua trajectòria de 45 anys, en què considero que la vida m'ha tractat molt bé.

**- Una dificultat durant la vida professional...**

- No voldria esmentar-ne cap d'especial, i si de cas, un problema de menisc arran d'una esqujada. Però es va resoldre bé i faig una vida completament normal.

**- Un objecte que hagi estat important durant la vida professional...**

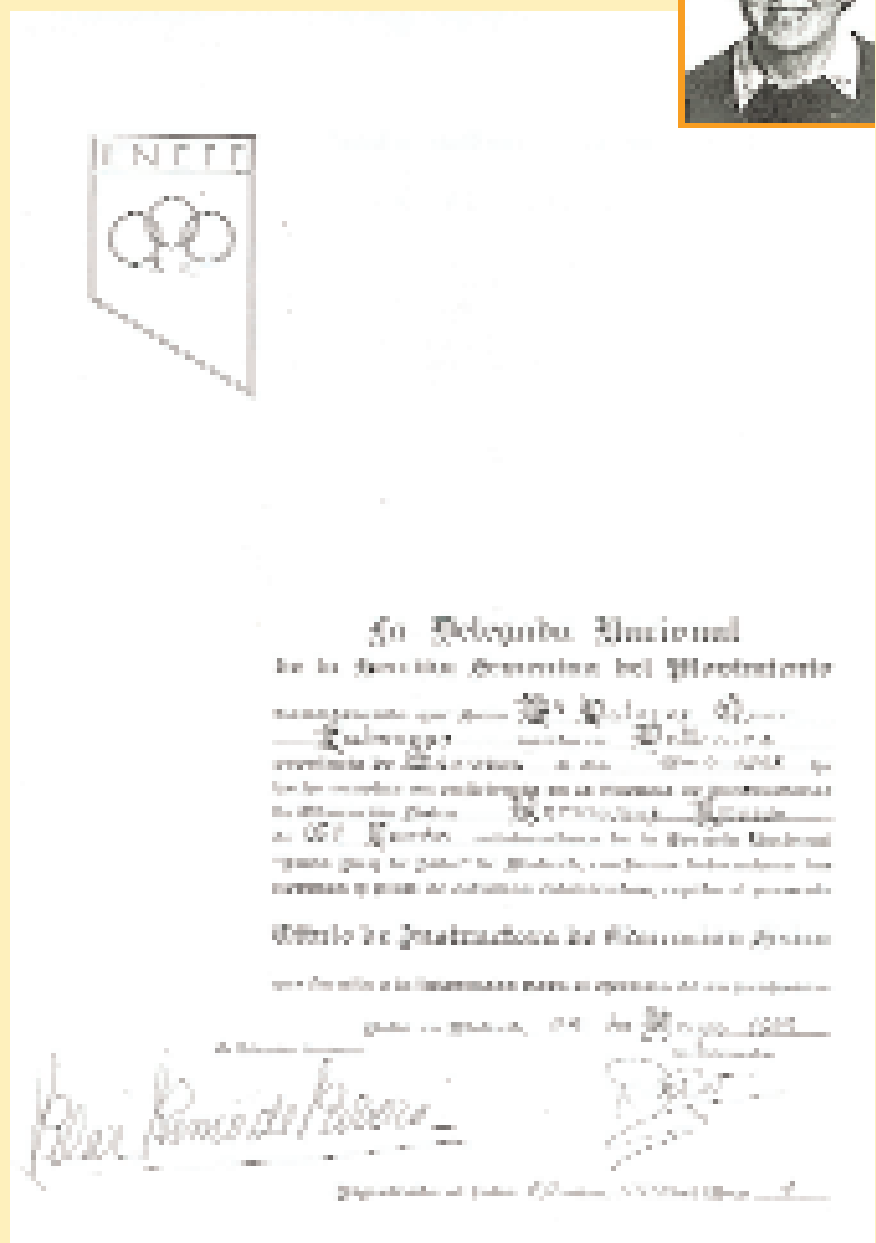
- Doncs una pilota qualsevol d'esport d'equip. Potser especialment de voleibol, amb les dificultats que sempre acabaven produint-se, que es penjaven, i amb la necessitat de tenir cura del material.

**- Un esport preferit...**

- Podria dir el vàlei, perquè era dels meus primers esports. Però també esmentaré que a l'escola els alumnes practicaven la natació, en què havíem d'anar a les piscines municipals de Figueres, i l'atletisme com a esport individual.

**- Un consell als més joves...**

- Que no perdin la il·lusió!



## CRISTINA ROMÓN ALONSO, col·legiada 2367

### “He gaudit i he patit la professió”

- **Lloc i data de naixement:** Vigo, 24/4/1949.
- **Titulació:** llicenciada per l'INEFC-Barcelona, 1985.
- **Alguns fets de la trajectòria professional:** des dels inicis a Sant Feliu de Llobregat quan encara no hi havia la nostra titulació reconeguda, passant per l'Escola Frederic Mistral i la resta en l'ensenyament públic.

#### - Per què us vau interessar en els estudis d'EF?

- *De jove havia fet ballet i m'agradava la gimnàstica rítmica. També és cert que a la meua família hi havia altres docents.*

#### - A quina branca de la professió us vau dedicar?

- *Únicament i exclusivament a la docència.*

#### - Una data professional per destacar...

- *Més que una data, jo destacaria tota una dècada, del 1974 al 1984. És el moment en què s'incorpora l'ensenyament a la nova etapa democràtica. Va ser per a mi una època de creixement personal; a més, se surt del franquisme, i suposa l'època de reconeixement de la professió i de materialització de l'ensenyament públic i de lluita per un ensenyament de qualitat. En aquella època em sentia, la meua generació se sentia, com a protagonista i amb veu i vot en aquesta tasca d'aconseguir un ensenyament públic de qualitat.*

#### - Un èxit professional...

- *Podria dir que vaig veure néixer la professió, i em dol que actualment pugui semblar una mena de parc temàtic: ara futbol, ara bàsquet, ara... Hi trobo a faltar una filosofia més aplicada al moviment natural, al servei del cos i la persona.*

#### - Una dificultat durant la vida professional...

- *Els eterns problemes d'haver de reivindicar l'assignatura. I fins i tot quan ja va estar regulada dintre dels continguts curriculars, calia continuar justificant-la i estar-te sempre adaptant a la manca d'espais i de material, i també a la manca de llibre, malgrat que d'altra banda, això també permetia més llibertat de càtedra, però estàvem molt mancats de material.*

#### - Un objecte que hagi estat important durant la vida professional...

- *El cos, però cos amb el cap i tot, formant una unitat, perquè és l'element bàsic. A més, és clar, de tots els objectes i aspectes que permeten el desenvolupament de la persona com a tal, és a dir, les espatlles, les pilotes, l'esquena del veí per fer-hi una flexió...*

#### - Un consell als més joves...

- *No sóc de donar consells, però diria més aviat que tinguin desig de fer el que els agradi.*

